

Въ пристанището на Палермо 1052 души.

„ „ „ Генуа 229 „

Както ще се види по-долу, Съединенитѣ Щати и Канада иматъ специални правила за допускането на емигранти въ странитѣ си.

Корена, обаче, на злоупотрѣбленията съ тайното емигриране е въ издаването на *nulla osta* (позволителното) за паспортитѣ; било че секретаря на общината или самия кметъ, срѣщу дадени възнаграждения, издаватъ *nulla osta* за паспорти на такива на които закона запрѣщава емигрирането, или пъкъ — за да издадатъ нуждното *nulla osta* на лица, които могатъ да емигриратъ, искатъ извѣстни възнаграждения, подаръци, или пъкъ забавятъ издаването му. При тия условия, желающия да емигрира прибѣгва до съвѣтитѣ на тайнитѣ прѣдставители — агенти и избѣгва въ държава, отгдѣто за да отпътува по мѣстоназначение не се иска паспортъ. Срѣщу това зло, анкетата прѣпоръчва на Комисариата да уреди паспортната служба не съ давани наставления и съвѣти, а съ строги, санкционирани мѣрки.

Пътующи комисари и пристанищни инспектори.

Първитѣ сж въ параходитѣ съ които пътуватъ емигрантитѣ, а вторитѣ — при пристанищата. Тѣ сж всичко 32 капитани и 16 поручици, прѣдначинени да служатъ на 94 параходи, и само въ 1908 г. сж направили 314 пътувания за Америка. Въ 22 пътувания, по недостигъ на лѣкари отъ марината, прибѣгнало се е до тия отъ сухопѣтнитѣ войски.

Прѣзъ 1908 г. само пристанищния инспекторатъ въ Генуа е извършилъ 281 прѣгледа на параходи съ емигранти на пътъ за Америка; и обратно, 286 прѣгледа на параходи съ репатрирующи емигранти, пакъ отъ Америка. На емиграционнитѣ ханища и гостилници, пакъ тамъ, сж